

April 1901. Jeg vil derfor meget anbefale det høje Ting straks at tage denne Sag under alvorlig Overvejelse. Jeg har saa nøje, det har været mig muligt udefra, fulgt Kommissionens Arbejde gennem de Folk, som fra Statsbanernes Side have siddet i den. Disse Embedsmænd have dog optraadt over for mig med stor Diskretion, og det har endogsaa til Tider været vanskeligt for mig at faa at vide, hvad jeg ønskede, men et er jeg dog bleven fuldstændig overtydet om, nemlig om, at alle Kommissionens Medlemmer ere enige om en Takstforhøjelse, medens der er divergerende Meninger om, hvorledes denne Takstforhøjelse skulde være. Den Takstforhøjelse, jeg er gaaet til, er for Persontrafikken Vedkommende saaledes, at medens Grundtaksten nu er 2,35, vil den efter dette Forslag blive 2,60. Jeg havde ønsket at sætte den højere, og jeg maa tilstaa, at jeg har presset ærede Medlemmer af Kommissionen for at faa dem til at forlange mere, men der er fra Generaldirektoratets Side og Statsbanernes Side i det hele taget blevet udtalt en Frygt for, at en stærkere Forøgelse end til 2,60 vilde formindske Trafikken, og være til Gene for en stor Masse Borgere, som benytte Jernbanerne paa Grund af de lavere Takster. Der er tillige et andet Forhold, som jeg vil bede ærede Medlemmer være opmærksomme paa, nemlig at Landets hele Beskaffenhed, dets Inddeling i Fastland og Øer, gør, at vi have en ganske anden Konkurrence at modstaa, end Fastlandene have, hvorfor vi maa være forsigtige lige over for en stor Takstforhøjelse, idet da muligvis vore Konkurrenter ville tage vore Passagerer fra os. Ved den Takstforhøjelse, jeg her foreslaar, vil Passagertrafikken give 1,200,000 Kr. i Merindtægt, idet vi forventer, at den i ethvert Tilfælde ikke vil aftage, og at den Stigning, der stadig har været, under de gode Forhold hvorunder Befolkningen for Øjeblikket lever — eksklusive nogle Bestillingsmænd, som leve under meget tarvelige Forhold —, vil føre til en Udvidelse af Trafikken trods denne Forhøjelse. Men hvis Trafikken bliver uforandret, som den er, vil der altsaa dog blive 1,200,000 Kr. i Merindtægt. — Med Hensyn til Godstrafikken er den af mig foreslaaede Forhøjelse mindre, men den vil medføre en Forøgelse ud over det nu bestaaende af 510,000 Kr. — Frimærkepakkebefordringen skulde komme til at give 120,000 Kr. mere og Fragt af levende

Dyr 100,000 Kr. mere og endelig er der forskellige administrative Foranstaltninger, som beregnes at medføre en Indtægt af 70,000 Kr., saaledes at der vil blive en samlet Merindtægt paa 2 Millioner Kr. Men deraf har jeg fundet det rigtigt at fradrage et Beløb for en Foranstaltning, som jeg ved har vakt den største Misfornøjelse hos alle rejsende, navnlig hos alle dem, som maa søge til Skranken for at faa garanteret Tøjet. Det er 10 Øre, som man skal give for Tøjets Indskrivning. Det gav det første Aar kun en lille Indtægt, derimod udgjorde det i Fjor 73,000 Kr. Jeg erkender, at det er et betydeligt Beløb, og jeg erkender ogsaa, at hvis Trafikken tiltager, vil det blive større; men jeg tror dog, at den Gene, denne Ydelse forvolder Publikum, er af en saadan Beskaffenhed, at jeg kan driste mig til at foreslaa det høje Ting at afskaffe den. Derved bliver hele Merindtægten 1,927,000 Kr. Jeg tilføjer i denne Forbindelse, da der altid klages over, at Staten ikke har Raad til saadanne Foranstaltninger, som ikke væsentlig komme f. Eks. Agrarerne til gode, eller ikke væsentlig dreje sig om Tilskud til private Jernbaner, at der, hvis dette Lovforslag vedtages, vil indkomme saa meget, at alle de Lønningsforslag, jeg har tilladt mig at forelægge i det andet Ting, ville være fuldt betalte ved Overskuddet, og at der endda vil være 1/2 Million tilovers til andre Foranstaltninger. Det viser sig altsaa, at dette Forslag, henset til den finansielle Status, er et meget godt Forslag, idet man derved kommer over Vanskeligheder, som ellers paaberaabes, naar det gælder om at imødekomme Krav, som absolut bør imødekommes, da Staten jo ikke har større Forpligtelse over for nogen end over for dens Embeds- og Bestillingsmænd.

Idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, tillader jeg mig med disse Bemærkninger at bede Tinget fremskynde denne Sag og tage den under velvillig Overvejelse, og jeg stoler i saa Henseende paa, at den ærede Kommissions Medlemmer, som ere til Stede her, ville støtte Sagen med den større Indsigt, de have vundet ved at sidde i Kommissionen.

Formanden: Hermed er altsaa Forhandlingsemnerne udtømte, og jeg skal angive Dagsordenen for næste Møde Onsdag den 30te Januar Kl. 1 1/2.